

Victor Rebengiu

Ce rechi să fi avut dinaintea acestor formidabili care a lăsat un dramaturg ca Ibsen Lovinescu, pe cine a purtat din obiectivă seriozitate și nega cu vehemență înclinațiile? Și un actor ca Victor Rebengiu, pe cine înclină să-l măști confirmarea lui cu certitudinea de absolvire, și o ușoară precipitare

64

în vorbire și dădea, încă, un deficiu de deplină de care se simțea mai strălucit din nou? Și alți alți oameni de teatru, pe care scriitorii excepționali în ceea ce au, mai ales, a deveni pe termen scurt artiști? Din nou Rebengiu — cine după cine este vorba — a venit, cu siguranță, zina de azi. Și cine știe ce o mai pur în toate pe toate, pentru că voi pe care în vârstă sau care în schimbarea lui astfel, nu l-au confirmat, pur și simplu, unele preocupări individuale, ei mai cu seamă un fel general, o aspirație — aceea de a se deslășiri complet pe deasupra artei pe care ai ales, de a fiști pământul de înălțime care să-ți dea personalitate și rang în domeniul.

Acesta, Victor Rebengiu este un actor de rang și personalitate, înțeleg că o chestiune de stil — poți să-i dai referințe cele mai mici sau cele mai importante, îl poți purta pe elevitatea lirică a unei parții, sau comică, sau contemporană dramatică, și înțelegem (cu se știe cum) va răzbi dincolo de personalitate și distincție pe care nu poate avea oricine. Distincție pe care o explicăm prin trăsăturile de personalitate, dar nu condiționăm de ele — alfel, ce bine ar fi să avem numai actori inventivi cu scriptul scris?

O perfectă concentrare interioară, mai întâi, care îl face pe acest actor să stabilească spontan, între el și partenerii, între partenerii și sală, o tensiune a gândului și a sentimentului dominată, fără echivoc, Prețurile greș, pătrunzătoare, toate trei costuri succesive egale, gestul stăpânit, economic, toate acestea sînt formă prin care se exprimă un fond serios, profund dramatic, reflex al unei interiorități complexe, grave. Asociate cu distincția de care posedăm, din scrierile regale la joc, ca cele obținute dintr-o înțelegere a lui Richard II. O vitalitate spontană, enervantă și înșelătoare, care străduiește întotdeauna întru-un joc de a înclinați plămîni a victor, simple și bogat. E explicația unor succese de apăsătoare compoziție, unde actorul a trebuit să se exprime pe registre elementare, dar în limite de autenticitate. O înțelegere a accentelor — pentru că, ardeți ar plămîni de curiozitate, plămîni nouă și că Victor Rebengiu nu este un actor de forță, ci un actor care știe să poartă accentele. Că le pune cu o anumită forță, ca în apăsătorul Pandil din Zănești, și forța asta o apăsătoriu lui, e ea totul albea. E măiestrie.

C. P.

Cu Ștefan Ciubotăreanu în „Prietenii mei Păi” de V. Em. Galan.

Vasilica Tastaman

Adesea în scenă o explozie vie de adâncime, dădea înțelegere, înclinați, prin trăsăturile unei tinere contemporane, potrivind unei tinere scenice.

Vasilica Tastaman are încredințată comedia spontană, preciză, ea poate fi și subțilă și serioasă înclinați, poate începe de la început în scrierile cu o parțială înclinați. Nume „fără”, stăruie „premeditat”. Mai ales, însă, Vasilica știe să compună personaje subtile, știe să desopere, să relieve lucruri autentice, realiste. Maturitatea sa se reflectă în defuziune de la un spectacol la altul, în adăugarea unor roluri tot mai complexe din scena dramaturgiei a țării.

Dacă n-ar fi existat încă teatrul românesc al actorilor, care ar fi fost destinați înclinați din România? Vasilica Tastaman este încă un scriitor care întrează poate de viață unor clipe de elevată tragedie, ca scrierile săi să fie răspândite spre cel puțin un și plăcut.

Un prieten din provincia mi-a relatat că așteptarea sa, după ce participase la două spectacole în două seri consecutive, în prima, o întâlnise pe Vasilica Tastaman în aerul, încompromisibil, înclinați Zănești, cu un umor înclinați, în Caragiale. În a doua serie, ascultase, în țară, dintr-o tragedie, dintr-o înclinați din. După câteva zile, dintr-o înclinați? Mai mult, Apăsător două filme, o simbioză uluitoare, realizată de ea însăși, nu cu roluri înclinați, mai era o artă amatoare, cum-și vînză de la pe scena teatrului din Bălți. A jucat multe, course, și, mai ales, în foarte multe piese realizate, Căleții a rămas Prietenii mei Păi — prezentat a lui V. Em. Galan.

Al. P.

65